Відбилися мури Саньяну
в річній бистрині.

Велика Загата
убралася в цвіт навесні.

Стою на Великій Загаті,
а серце болить,

Коли подивлюся на хмари
й південну блакить.

Цей вітер весінній,
що віє з далеких долин,-

Він сон мій і спокій розвіяв
гіркий, як полин.

Тебе я не бачу, коханий,-
і що та весна,

Коли не приносить
від тебе вістей далина!